

Na osnovu člana V. 3. (d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine na 77. sjednici, održanoj 18. augusta 2005. godine, donijelo je

ODLUKU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA IZMEĐU VIJEĆA MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE I VLADE RUSKE FEDERACIJE O MEĐUNARODNOM CESTOVNOM PROMETU

Član 1.

Ratifikuje se Sporazum između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Ruske Federacije o međunarodnom cestovnom prometu, potpisan u Moskvi, 8. septembra 2004. godine na bosanskom, hrvatskom, srpskom i ruskom jeziku, po dobijenoj suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na osnovu odluke PS BiH broj 200/05 od 28. jula 2005. godine.

Član 2.

Tekst Sporazuma glasi:

SPORAZUM

IZMEĐU VIJEĆA MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE I VLADE RUSKE FEDERACIJE O MEĐUNARODNOM CESTOVNOM PROMETU

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine i Vlada Ruske Federacije, u daljnjem tekstu Ugovorne strane, u nastojanju da uzajamno razvijaju cestovni putnički i teretni promet između zemalja Ugovornih strana i u tranzitu preko njihovih teritorija i sa željom da taj promet olakšaju, sporazumjele su se o sljedećem:

Član 1.

U skladu sa ovim Sporazumom vrši se međunarodni prijevoz putnika i tereta između država Ugovornih strana i u tranzitu preko njihovih teritorija, a također u (iz) trećih zemalja motornim vozilima registriranim u Bosni i Hercegovini ili Ruskoj Federaciji.

Član 2.

U ovom Sporazumu pojedini izrazi imaju sljedeće značenje:

1) "nadležni organi"

u Bosni i Hercegovini - Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine;

u Ruskoj Federaciji - Ministarstvo transporta Ruske Federacije, a u odnosu na tačku 1 člana 8 i tačku 2 člana 11 također i Ministarstvo unutrašnjih poslova Ruske Federacije.

U slučaju izmjene nadležnih organa, navedenih u ovoj tački, nazive novih nadležnih organa Ugovorne strane će dostaviti jedna drugoj diplomatskim putem;

2) "prijevoznik" - bilo koje pravno ili fizičko lice, registrirano na teritoriji države jedne od Ugovornih strana, koje prema zakonodavstvu te zemlje ima pravo vršiti međunarodni cestovni prijevoz putnika ili tereta;

3) "motorno vozilo" za prijevoz putnika - autobus, tj. prijevozno sredstvo namijenjeno za prijevoz putnika koje ima više od 9 sjedišta, uključujući vozačevo sjedište i koje može imati prikolice za prijevoz prtljaga;

za prijevoz tereta - kamion, kamion sa prikolicom, kamion tegljač ili kamion tegljač sa poluprikolicom;

- 4) "dozvola" - dokument, koji daje pravo kretanja motornog vozila, registriranog na teritoriji države jedne od Ugovornih strana, na teritoriji države druge Ugovorne strane;
- 5) "specijalna dozvola" - jednokratna dodatna dozvola za motorno vozilo koje pripada prijevozniku države jedne od Ugovornih strana sa velikom nosivošću, vangabaritnim dimenzijama ili vozila za prijevoz opasnih tereta za kretanje preko teritorije države druge Ugovorne strane, a također i jednokratna dozvola za vozilo koje pripada prijevozniku države jedne od Ugovornih strana za prelaz sa teritorije države druge Ugovorne strane na teritoriju treće zemlje ili prijelaz sa teritorije treće zemlje na teritoriju države druge Ugovorne strane;
- 6) "redovan prijevoz putnika" - prijevoz putnika autobusom koji se vrši određenim linijama, po tarifama, redu vožnje, stanicama na kojima prijevoznik države Ugovorne strane vrši ulazak i izlazak putnika, koji su usaglašeni od strane nadležnih organa Ugovornih strana;
- 7) "vanredni prijevoz putnika" - prijevoz putnika autobusom koji se ne smatra "redovnim prijevozom putnika";
- 8) "sanitarna kontrola" - sanitarna, veterinarska i fitosanitarna kontrola.

PRIJEVOZ PUTNIKA

Član 3.

1. Redovni prijevoz putnika u bilateralnom ili tranzitnom saobraćaju vrši se na osnovu dozvole koju izdaju nadležni organi Ugovornih strana za taj dio maršrute koja prolazi preko teritorije njihovih država. Maksimalni rok važenja dozvole je 5 godina.
2. Zahtjevi za organiziranje redovnih prijevoza putnika se dostavljaju nadležnim organima Ugovornih strana. Zahtjevi sadrže podatke o nazivu prijevoznika, maršruti kretanja, redu vožnje, tarifama, stanicama na kojima prijevoznik obavlja ulazak i izlazak putnika kao i o predviđenom periodu i redovnosti prijevoza.

Član 4.

1. Za obavljanje vanrednog prijevoza putnika u bilateralnom saobraćaju, uz izuzetak prijevoza predviđenih u članu 5 ovog Sporazuma, potrebna je dozvola izdata od strane nadležnih organa druge Ugovorne strane. Svaka dozvola daje pravo za jednokratno obavljanje prijevoza u odlasku i povratku.
2. Nadležni organi Ugovornih strana svake godine besplatno razmjenjuju dogovoreni broj formulara dozvola za vanredni prijevoz putnika. Na ovim formularima dozvola treba da stoji potpis ovlaštenog lica i pečat nadležnog organa koji ih izdaje.
3. Dozvole važe jednu kalendarsku godinu i do 31. januara naredne godine.

Član 5.

1. Dozvola za obavljanje vanrednih prijevoza putnika nije potrebna u slučaju kada se radi o prijevozu grupe putnika u istom sastavu i jednim istim autobusom tokom čitavog puta i da pri tome:
 - 1) putovanje počinje i završava se na teritoriji države te Ugovorne strane u kojoj je registriran autobus;
 - 2) putovanje počinje na teritoriji države Ugovorne strane u kojoj je registriran autobus i završava se na teritoriji države druge Ugovorne strane uz uvjet da autobus napusti teritoriju države ove Ugovorne strane prazan;
 - 3) autobus ulazi na teritoriju države druge Ugovorne strane prazan da bi uzeo grupu putnika koju je ovaj prijevoznik ranije dovezao.

2. Dozvola nije potrebna pri obavljanju vanrednog tranzitnog prijevoza putnika.
3. Dozvola nije potrebna pri zamjeni neispravnog autobusa drugim autobusom.
4. Za obavljanje prijevoza iz tačkaka 1 i 2 ovog člana vozač autobusa mora imati spisak putnika na obrascu prihvaćenom od strane nadležnih organa Ugovornih strana.

PRIJEVOZ TERETA

Član 6.

1. Prijevoz tereta u bilateralnom ili tranzitom saobraćaju, uz izuzetak prijevoza predviđenih članom 7 ovog Sporazuma, vrši se na osnovu dozvole izdate od strane nadležnih organa Ugovornih strana.
2. Za svaki prijevoz tereta izdaje se posebna dozvola, koja daje pravo za obavljanje jedne ture u polasku i povratku, ako nije drukčije predviđeno u samoj dozvoli. Dozvola je potrebna i za prazno motorno vozilo koje ulazi na teritoriju države druge Ugovorne strane.
3. Nadležni organi Ugovornih strana svake godine besplatno razmjenjuju usaglašeni broj formulara dozvola za prijevoz tereta. Na ovim formularima dozvola treba da stoji potpis odgovornog lica i pečat nadležnog organa koji ih izdaje.
4. Dozvole važe za kalendarsku godinu i do 31. januara naredne godine.

Član 7.

1. Dozvola, navedena u članu 6 ovog Sporazuma nije potrebna pri obavljanju prijevoza:
 - 1) eksponata, opreme i materijala predviđenih za izložbe i sajmove;
 - 2) prijevoznih sredstava, životinja kao i različitog inventara i opreme predviđenih za održavanje sportskih manifestacija;
 - 3) pozorišnih dekoracija i rekvizita, muzičkih instrumenata, opreme i rekvizita za snimanje filmskih, radijskih i TV emisija;
 - 4) posmrtnih ostataka;
 - 5) poštanskih pošiljki;
 - 6) oštećenih motornih vozila i vozila tehničke pomoći namijenjenih za popravke i vuču neispravnih motornih vozila;
 - 7) pokretne imovine pri preseljavanju;
 - 8) lijekova, medicinskih instrumenata i opreme, a također i drugih tereta neophodnih u slučaju elementarnih nepogoda i pri prijevozu humanitarne pomoći, ukoliko je njihova namjena vjerodostojno potvrđena;
 - 9) tereta motornim vozilima čija dozvoljena maksimalna težina, uključujući prikolicu, ne prelazi 6 tona ili čija dozvoljena nosivost, uključujući prikolicu, ne prelazi 3,5 tona.
2. Izuzeci, predviđeni u stavovima 1), 2) i 3) tačke 1 ovog člana, važe samo u slučaju da teret podliježe vraćanju na teritoriju države Ugovorne strane u kojoj je registrirano motorno vozilo ili da se teret prevozi na teritoriju treće zemlje.

Član 8.

1. Ako gabariti ili parametri težine motornog vozila (sa teretom ili bez tereta) prijevoznika države jedne od Ugovornih strana prelaze norme utvrđene zakonodavstvom države druge Ugovorne strane, prijevoznik je dužan da prethodno dobije specijalnu dozvolu nadležnog organa druge Ugovorne strane.

2. Prijevoz opasnih tereta preko teritorije država Ugovornih strana vrši se u skladu sa Evropskim sporazumom o međunarodnom cestovnom prijevozu opasnih tereta od 30. septembra 1957. godine i u skladu sa zakonodavstvom država Ugovornih strana koje regulira prijevoz takvih tereta.

U slučaju kada je za prijevoz opasnih tereta, prema zakonodavstvu države druge Ugovorne strane, potrebno posjedovanje specijalne dozvole, prijevoznik je dužan da takvu specijalnu dozvolu pribavi od nadležnog organa druge Ugovorne strane prije početka prijevoza.

3. Ako specijalna dozvola, navedena u tačkama 1 i 2 ovoga člana predviđa kretanje motornog vozila po određenoj maršruti, prijevoz se mora vršiti tom maršrutom.

OPĆE ODREDBE

Član 9.

1. Motorna vozila, registrirana na teritoriji država Ugovornih strana, kojima se vrši međunarodni prijevoz moraju imati registracijske tablice i karakteristične oznake svoje države.

2. Prikolice i poluprikolice mogu imati registracijske tablice i karakteristične oznake drugih država uz uslov da kamioni, kamioni tegljači i autobusi imaju registracijske tablice i karakteristične oznake država Ugovornih strana.

3. Motorno vozilo koje koristi prijevoznik radi vršenja međunarodnog prijevoza na teritorijama država Ugovornih strana može mu pripadati po osnovu vlasništva, ugovora zakupa ili lizinga, ako drugo nije zabranjeno u zakonu države u kojoj je registriran prijevoznik.

Član 10.

1. Prijevozniku države jedne Ugovorne strane nije dozvoljeno obavljanje prijevoza putnika i tereta između tačaka unutar teritorije države druge Ugovorne strane.

2. Prijevoznik države jedne od Ugovornih strana može obavljati prijevoz sa teritorije države druge Ugovorne strane na teritoriju treće zemlje, a također i sa teritorije treće zemlje na teritoriju države druge Ugovorne strane samo na osnovu specijalne dozvole nadležnog organa druge Ugovorne strane koja daje pravo obavljanja jedne ture u polasku i povratku, ako nije drukčije navedeno u samoj dozvoli.

3. Nadležni organi Ugovornih strana svake godine besplatno razmjenjuju usaglašen broj formulara specijalnih dozvola za prijevoz u (iz) treće države. Na ovim formularima treba da stoji potpis odgovornog lica i pečat nadležnog organa koji izdaje specijalne dozvole. Specijalne dozvole važe jednu kalendarsku godinu i do 31. januara naredne godine.

Član 11.

1. Vozač motornog vozila mora imati nacionalnu vozačku dozvolu i nacionalne registracijske dokumente za motorno vozilo koji trebaju biti u skladu sa Konvencijom o cestovnom saobraćaju od 8. novembra 1968. godine.

2. Vozač motornog vozila treba da posjeduje dozvolu i druge dokumente, potrebne u skladu sa odredbama ovoga Sporazuma i da ih predoči na zahtjev nadležnih organa Ugovornih strana koji vrše datu kontrolu.

Član 12.

1. Prijevoznici država Ugovornih strana pri obavljanju prijevoza putnika i tereta u okviru ovog Sporazuma na uzajamnoj osnovi oslobađaju se plaćanja, na teritoriji države druge Ugovorne strane, poreza, taksa i drugih

naknada u vezi sa posjedovanjem i korišćenjem motornih vozila, kao i naknada za korištenje cesta države druge Ugovorne strane.

2. Oslobođanja od plaćanja navedena u tački 1 ovoga člana ne odnose se na nediskriminacijska plaćanja za korišćenje naplatnih cesta, automagistrala, mostova i tunela uz postojanje besplatnih alternativnih puteva.

Član 13.

1. Pri obavljanju prijevoza na osnovu ovog Sporazuma uzajamno se oslobađaju carinskih taksi, carina i poreza prijevoznici države jedne od Ugovornih strana pri prelasku na teritoriju države druge Ugovorne strane pri prijevozu:

1) goriva koje se nalazi u predviđenim tvornički ugrađenim spremištima za svaki model motornog vozila, koji su tehnološki i konstruktivno tvornički povezani sa sistemom napajanja motora, a također i gorivo koje se nalazi u spremištima koja su tvornički ugrađena na prikolicama i poluprikolicama i koja su namijenjena za rad rashladnih i otapajućih uređaja datog motornog vozila;

2) maziva u količini neophodnoj za rad motornog vozila u vrijeme prijevoza;

3) rezervnih dijelova i alata predviđenog za popravak u putu oštećenog motornog vozila koje vrši međunarodni prijevoz.

2. Rezervni dijelovi i alati, navedeni u tački 1 ovoga člana, koji nisu iskorišćeni podliježu vraćanju. Zamijenjeni rezervni dijelovi moraju biti vraćeni nazad ili stavljeni pod carinski režim uništenja ili pod drugi propisani carinski režim, utvrđen carinskim zakonima države Ugovorne strane na teritoriji na kojoj dolazi do izmjene carinskog režima tih rezervnih dijelova.

Član 14.

Pri prijevozu lica kojima je neophodna hitna medicinska pomoć, pri redovnom prijevozu putnika kao i pri prijevozu životinja, kvarljivih i opasnih tereta granična, carinska, saobraćajna i sanitarna kontrola vrši se preko reda.

Član 15.

Prijevoz putnika i tereta predviđen ovim Sporazumom vrši se uz uslov obaveznog osiguranja građanske odgovornosti vlasnika motornih vozila od odgovornosti za štete nanese trećim licima. Prijevoznik države Ugovorne strane dužan je blagovremeno pribaviti osiguranje građanske odgovornosti za svako motorno vozilo koje vrši navedeni prijevoz.

Član 16.

1. Prijevoznik i posada motornog vozila država Ugovornih strana obavezni su da poštuju saobraćajna pravila i zakone države na čijoj teritoriji se nalazi motorno vozilo.

2. U slučaju povrede odredaba ovog Sporazuma od strane prijevoznika, nadležni organi Ugovorne strane na teritoriji države u kojoj je registrirano motorno vozilo obavezni su po zahtjevu nadležnih organa druge Ugovorne strane na teritoriji države u kojoj je učinjena povreda, nezavisno od nacionalnog zakonodavstva, primijeniti jednu od sljedećih mjera:

1) upozoriti pismeno prijevoznika da će u slučaju ponovnog kršenja odredaba Sporazuma ranije izdata dozvola za vršenje prijevoza biti privremeno oduzeta ili ukinuta;

2) privremeno oduzeti ili ukinuti prijevozniku ranije izdatu dozvolu;

3) obustaviti izdavanje prijevozniku novih dozvola.

3. Nadležni organ druge Ugovorne strane mora biti obaviješten o preduzetim mjerama.
4. Odredbe ovog člana ne isključuju primjenu sankcija predviđenih zakonodavstvom države na čijoj teritoriji je učinjen prekršaj, prema prijevozniku i posadi motornog vozila države Ugovorne strane.

Član 17.

1. Sporna pitanja koja se mogu pojaviti u vezi sa tumačenjem i primjenom ovog Sporazuma, Ugovorne strane rješavaju putem pregovora i konsultacija.
2. Nadležni organi Ugovornih strana formiraju Mješovitu komisiju koja će razmatrati pitanja tumačenja ili primjene ovog Sporazuma.
3. Ugovorne strane uz uzajamnu saglasnost mogu unositi izmjene u ovaj Sporazum koje se formuliraju protokolima, a oni su neodvojivi dio Sporazuma i stupaju na snagu u skladu sa procedurom navedenom u članu 20 ovog Sporazuma.

Član 18.

1. Pri vršenju pogranične, carinske, saobraćajne i sanitarne kontrole primjenjuju se odredbe međunarodnih sporazuma čije su potpisnice Bosna i Hercegovina i Ruska Federacija, a pri rješavanju pitanja koja nisu regulirana ovim sporazumima primjenjuje se zakonodavstvo države na čijoj teritoriji se vrši odgovarajuća kontrola.
2. Pitanja koja nisu regulirana ovim Sporazumom kao ni međunarodnim sporazumima čije su potpisnice države Ugovornih strana rješavaju se prema zakonodavstvu države svake od Ugovornih strana.

Član 19.

Ovaj Sporazum ne obuhvata prava i obaveze Ugovornih strana, koje proizilaze iz drugih međunarodnih sporazuma čije su potpisnice Bosna i Hercegovina i Ruska Federacija.

Član 20.

1. Ovaj Sporazum stupa na snagu po isteku 30 dana od dana dobijanja, diplomatskim putem, posljednje pismene obavijesti o tome da su Ugovorne strane završile unutardržavnu proceduru neophodnu za njegovo stupanje na snagu.
2. Ovaj Sporazum zaključen je na neodređeno vrijeme i prestaje da važi nakon 6 mjeseci od dana kada jedna od Ugovornih strana, diplomatskim putem, pismeno obavijesti drugu Ugovornu stranu o svojoj namjeri da raskine Sporazum.
3. Danom stupanja na snagu ovog Sporazuma, u odnosima između Bosne i Hercegovine i Ruske Federacije prestaje važnost Sporazuma između Vlade Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Vlade Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika o međunarodnom automobilskom saobraćaju potpisanog u Moskvi 18. juna 1970. godine.

Potpisano u Moskvi, 8. septembra 2004. godine u dva primjerka, svaki na službenim jezicima Bosne i Hercegovine: bosanskom, srpskom, hrvatskom, i ruskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni.

Za Vijeće ministara
Bosne i Hercegovine
Adnan Terzić, s.r.

Za Vladu
Ruske Federacije
Michail Fradkov, s.r.

Član 3.

Ova odluka će biti objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Broj 01-011-1151-32/05.
18. augusta 2005. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Ivo Miro Jović, s. r.